

ÚRSKURÐARNEFND UM VIÐSKIPTI VIÐ FJÁRMÁLAFYRIRTÆKI

Fjármálaeftirlitið · Suðurlandsbraut 32 · 108 Reykjavík · Sími: 525 2700 · Fax: 525 2727

Ár 2007, þriðjudaginn 5. júní, er fundur haldinn í Úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Guðjón Ólafur Jónsson, formaður, Geir Arnar Marelsson, Grétar Grétarsson, Gunnar Viðar og Hildigunnur Hafsteinsdóttir.

Fyrir er tekið **mál nr. 19/2006**:

M
gegn
fjármálafyrirtækinu F

og kveðinn upp í málinu svofelldur

ú r s k u r ð u r:

I.

Málsmeðferð

Málsaðilar eru **M**, hér eftir nefndur sóknaraðili, annars vegar, og fjármálafyrirtækið **F**, Reykjavík, hér eftir nefnt varnaraðili, hins vegar.

Með bréfi **A**, f.h. sóknaraðila, dagsettu 31. janúar 2007, var óskað eftir endurupptöku máls hans gegn varnaraðila nr. 14/2006 með vísan til e-liðar 6. gr. samþykktu um úrskurðarnefnd fyrir fjármálafyrirtæki, dagsettra 8. júní 2000. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 20. febrúar 2007, var beiðnin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi hans, dagsettu 9. mars 2007. Sóknaraðila var gefinn kostur á að koma að athugasemdum við svör varnaraðila. Bárust þau með bréfi lögmanns sóknaraðila, dagsettu 4. júní 2007.

Málið var tekið fyrir að nýju á fundum nefndarinnar 16. febrúar, 2. mars 29. mars og 5. júní 2007.

II.

Málsatvik

Með kvörtun, dagsettri 9. júní 2006, kvartaði sóknaraðili undan viðskiptum við varnaraðila Af gögnum málsins varð ráðið að sóknaraðili hefði með afsali, dagsettu 7. júní 2005, eignast fasteignina að **B**, í Reykjavík. Afsalsgjafi var faðir sóknaraðila, **C**. Hinn 1. september 2005 greiddi sóknaraðili inn á þrjár kröfur varnaraðila. Var ein (nr. 0301-020096) á hendur bróður sóknaraðila, **D**, vegna skuldar samkvæmt veðskuldabréfi. Greiddi sóknaraðili inn á kröfuna kr. 10.348.593. Önnur krafa var vegna skuldar, sem tryggð var með tryggingarbréfi nr. 301-63-7145, og greiddi sóknaraðili kr. 6.527.430 inn á þá skuld. Þriðja krafan var vegna skuldar **E**, samkvæmt veðskuldabréfi og greiddi sóknaraðili kr. 2.521.317 inn á þá skuld.

Ágreiningslaust var með aðilum að ofangreindar skuldir hefðu allar með einum eða öðrum hætti verið til komnar vegna rekstrar **E**, og hefðu þær verið tryggðar með veði í fasteign sóknaraðila, sem eins og fyrr sagði var áður í eigu föður hans. Vanskil munu hafa orðið um síðustu aldamót á greiðslu skulda þeirra, sem tryggðar voru með veði í umræddri fasteign, og fyrrgreint félag orðið gjaldþrota. Munu þá, að sögn sóknaraðila hafa hafist viðræður við varnaraðila um greiðslu áhvílandi veðskulda á fasteigninni **B**. Áðurnefndur **D**, bróðir sóknaraðila, og eiginkona hans seldu m.a. fasteign sína að **G**, í Reykjavík í ágúst 2000 og runnu kr. 4.000.000 af söluandvirðinu til varnaraðila. Kveður sóknaraðili samkomulag hefði verið um að fjárhæðin skyldi renna til uppgreiðslu tiltekins láns, sem tryggt hafi verið með tryggingarbréfi nr. 301-63-7145 eins og nánar verður gerð grein fyrir síðar.

Nauðungarsala var auglýst á fyrrgreindri fasteign. Kvað sóknaraðili að þá hefði orðið að samkomulagi við varnaraðila árið 2001 að faðir hans fengi eignina aftur til sín gegn greiðslu á kr. 17.500.000, sem síðar hafi verið hækkuð í kr. 19.000.000. Hefði verið gerð krafa um það af hálfu varnaraðila að kr. 1.500.000 yrðu greiddar strax og hefði **D**, bróðir sóknaraðila, greitt þá fjárhæð til varnaraðila 11. júní 2001.

Varnaraðili óskaði eftir nauðungarsölu á téðri fasteign með beiðnum, dagsettum 25. nóvember 2004 og 22. mars 2005.

Með bréfi lögmanns sóknaraðila til varnaraðila, dagsettu 27. febrúar 2006, var kvartað yfir viðskiptaháttum varnaraðila. Erindið var ítrekað með bréfi lögmannsins til varnaraðila, dagsettu 27. mars 2006. Varnaraðili svaraði erindinu með bréfi, dagsettu 3. apríl 2006. Kvaðst hann eiga í stökustu vandræðum með að ráða fram úr umkvörtunarefni sóknaraðila, en að svo miklu leyti sem það yrði gert, væri kröfum sóknaraðila hafnað.

Málið barst úrskurðarnefndinni upphaflega með kvörtun, dagsettri 9. júní 2006. Með úrskurði nefndarinnar, uppkveðnum 27. október 2006, var málinu vísað frá úrskurðarnefndinni með vísan til e-liðar 6. gr. samþykktar fyrir úrskurðarnefnd um fjármálafyrirtæki.

Sóknaraðili krafðist endurupptöku málsins með bréfi, dagsettu 31. janúar 2007, eins og fyrr er rakið. Úrskurðarnefndin telur skilyrði fyrir endurupptöku málsins og hefur það fengið nýtt númer og er nr. 19/2006.

III.

Umkvörtunarefni

Sóknaraðili gerir nú þá kröfu að varnaraðili endurgreiði honum annars vegar kr. 6.627.430 ásamt dráttarvöxtum samkvæmt 9. gr. laga um vexti og verðtryggingu nr. 38, 2001 frá 1. september 2005 og hins vegar að varnaraðili greiði honum kr. 750.000 vegna lögmannskostnaðar við málið og annarra útgjalda sem hann hafi haft af því að halda uppi kröfunni.

Af hálfu sóknaraðila er á því byggt að með útgáfu skuldabréfs hinn 9. apríl 1997, að fjárhæð kr. 4.000.000 hafi tryggingabréf nr. 0301-63-7145, útgefið 22. maí 1995, með órjúfanlegum hætti tengt verið því skuldabréfi þar sem vísað sé til þess í skuldabréfinu að tryggingarbréfið hafi verið sett að handveði fyrir skuldabréfinu. Þá er vísað til beiðni um veðflutning, dagsettrar 6. júlí 2000, þar sem skýrt komi fram að óskað sé eftir veðflutningi yfir á eignina **B**, í Reykjavík gegn uppgreiðslu skuldar, sem tryggð hafi verið með tryggingarbréfinu, með kr. 4.000.000. Hafi varnaraðili fallist á veðflutninginn gegn því ófrávíkjanlega skilyrði að kr. 4.000.000 yrðu greiddar inn á reikning hans.

Sóknaraðili telur að varnaraðila hafi borið að ráðstafa kr. 4.000.000 inn á skuld samkvæmt skuldabréfi 0301-74-18631 enda hafi tryggingarbréfið verið orðið að handveði fyrir þeirri skuld. Hafi varnaraðila því borið að láta aflýsa tryggingarbréfinu þá þegar í ágúst 2000 eins og um hafi verið samið. Til stuðnings máli sínu vísar sóknaraðili m.a. til rafpósta fyrrverandi lögmanns síns og tveggja fyrrverandi starfsmanna varnaraðila, sem hann segir styðja frásögn sína um að samkomulag þessa efnis hafi tekist með aðilum. Varnaraðili hafi hins vegar ekki látið aflýsa tryggingarbréfinu heldur haldið áfram innheimtuaðgerðum, sem orðið hafi til þess að sóknaraðili hafi orðið að greiða upp skuld, sem tryggð hafi verið með tryggingarbréfinu, með kr. 6.527.430 hinn 1. september 2005. Hafi hann því uppi endurkröfu vegna þessa.

IV.

Athugasemdir varnaraðila

Varnaraðili krefst þess aðallega að máli þessu verði vísað frá úrskurðarnefndinni, en til vara að öllum kröfum sóknaraðila verði hafnað.

Aðalkröfu sína um frávísun málsins byggir varnaraðili á því að málið sé svo óljóst og illa upplýst að vonlaust sé fyrir varnaraðila að verjast því. Telur varnaraðili að sóknaraðili hafi breytt málatilbúnaði sínum auk þess sem þrír einstaklingar til viðbótar séu orðnir aðilar málsins. Vísar varnaraðili í þessum efnum til 3. másl. e-liðar 6. gr. samþykktar fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki. Þá telur varnaraðili ekkert samningssamband vera milli sín og sóknaraðila í skilningi 2. mgr. 3. gr. nefndra samþykktar og beri því enn fremur að vísa málinu frá á þeim grundvelli.

Áhrærandi varakröfu sínar vísar varnaraðili til þess að í tryggingarbréfi nr. 0301-63-7145 komi fram að bréfið sé til tryggingar öllum skuldum E, en ekki aðeins skuld samkvæmt skuldabréfi nr. 0301-74-18631. Þá mótmælir varnaraðili því að hann hafi fallist á að D, bróðir sóknaraðila, mætti greiða kr. 4.000.000 og að tryggingarbréfinu yrði þá aflýst. Kveður varnaraðili að greitt hafi verið inn á skuldir, sem tryggðar voru með tryggingarbréfinu, í ágúst 2000, en þær hafi ekki verið greiddar upp. Hafi varnaraðila þegar af þeirri ástæðu verið óskýlt að aflýsa tryggingarbréfinu.

Varnaraðili vísar til þess að ekkert samningssamband hafi verið milli hans og sóknaraðila þegar sóknaraðili kaus að greiða kr. 6.527.430 til bankans. Verði hann því að beina endurkröfu að dánarbúi föður síns, sem hafi verið þinglýstur eigandi fasteignarinnar. Þá vekur varnaraðili athygli á að sóknaraðili hafi greitt umrædda skuld án fyrirvara. Kveður hann reglur um endurgreiðslu ofgreidds fjár leiða til þess að slíkur réttur sé ekki til staðar hjá sóknaraðila. Varnaraðili mótmælir fullyrðingum sem fram koma í rafpóstum fyrrverandi starfsmanna hans og segir þær ekki fást staðist. Varnaraðili bendir á að hann hafi samþykkt uppgreiðslu á lánum sem hvílt hafi á B, í Reykjavík með kr. 19.500.000 en þá hafi áhvílandi heildarskuldir numið kr. 31.989.981. Hafi forsenda varnaraðila fyrir þeirri lækkun verið sú að uppgjöri málsins væri þar með lokið. Nái krafa sóknaraðila fram að ganga komist hann upp með að greiða kröfur að fjárhæð kr. 31.989.981 með kr. 12.972.570, „sem var alls ekki sá samningur sem [varnaraðili] gerði við [sóknaraðila] til þess að ljúka málinu.“

Loks mótmælir varnaraðili sérstaklega kröfu um skaðabætur vegna lögmanskostnaðar og annars kostnaðar. Telur hann úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki óheimilt að að úrskurða aðilum málskostnað. Þá sé krafan órökstudd hvað tilurð og fjárhæð varði og hafi engin gögn verið lögð fram þar að lútandi.

V.

Niðurstaða

Varnaraðili gerir í málinu aðallega þá kröfu að málinu verði vísað frá úrskurðarnefndinni. Vísar varnaraðili í fyrsta lagi til þess að málið sé svo óljóst og illa upplýst, í annan stað hafi sóknaraðili breytt málatilbúnaði sínum, auk þess sem aðilum málsins hafi fjölgað, og loks í þriðja lagi að ekki sé samningssamband milli sín og sóknaraðila málsins.

Fallast má á með varnaraðila að aðild að málinu og skýringar þar á séu ekki eins skýrar og kostur væri. Í beiðni um endurupptöku málsins er vísað til þess að sóknaraðili hafi falið lögmanni sínum að gæta hagsmuna sinna, dánarbús föður hans, móður og bróður vegna viðskipta þeirra við varnaraðila og hafi sóknaraðili umboð þeirra til að sinna nefndri hagsmunagæslu. Liggja og frammi í málinu umboð þar sem sóknaraðila er m.a. veitt heimild til að leita á ný til úrskurðarnefndar um viðskipti við fjármálafyrirtæki. Er og í beiðninni ýmist vísað til umbjóðenda lögmannsins í eintölu eða fleirtölu. Á hinn bóginn kemur skýrt fram í endurupptökubeiðni að sóknaraðili gerir einn og eingöngu í eigin nafni kröfur á hendur varnaraðila og eru þar tilteknar með ljósum hætti fjárhæðir og eftir atvikum dráttarvextir. Skoðast hann því einn sóknaraðili málsins. Ekki þykir skipta máli þó ekki sé skýrt til hlítar hvað valdi því að sóknaraðili geri kröfu um endurgreiðslu á kr.

6.627.430 þótt ágreiningslaust sé að hann hafi hinn 1. september 2005 greitt varnaraðila kr. 6.527.430. Er kröfugerð sóknaraðila og lýsing þeirra málsatvika og málsástæðna, sem hann telur eiga að leiða til þess að taka eigi kröfur hans til greina, að öðru leyti nægilega skýrar til að lagður verði efnislegur úrskurður á málið.

Sóknaraðili greiddi hinn 1. september 2005 varnaraðila áhvílandi veðskuld á fasteigninni **B**, í Reykjavík. Var hann þá þinglýstur eigandi eignarinnar. Ennfremur er þess að geta að í athugasemdum sínum vísar varnaraðili sjálfur til samnings við sóknaraðila um að heimilt væri að greiða upp heildarskuldir að fjárhæð kr. 31.989.981 með kr. 19.500.000. Verður því að telja nægilegt samningssamband milli aðila í skilningi a-liðar 2. mgr. 3. gr. samþykktar fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki, dagsettra 8. júní 2000.

Með vísan til þess sem að framan er rakið verður aðalkröfu varnaraðila um frávísun málsins hafnað.

Tryggingarbréf nr. 0301-63-7145 var gefið út af **E**, 22. maí 1995, og er ágreiningslaust að eign sóknaraðila að **B**, í Reykjavík, sem þá var í eigu föður hans, var sett að veði til tryggingar greiðslu skulda að baki tryggingarbréfinu. Í bréfinu segir að til tryggingar skaðlausri og skilvísri greiðslu allra skuldbindinga félagsins við varnaraðila „hverju nafni sem nefnast og hvernig sem til þeirra hefur verið stofnað“, allt að höfuðstólsfjárhæð kr. 4.000.000, miðað við vísitölu neysluverðs 171,8 stig, auk vaxta, verðbóta, dráttarvaxta og alls kostnaðar er af vanskilum kunni að leiða, þ.á m. lögmanns- og innheimtukostnaðar og réttargjalda allra, sé varnaraðila sett ofangreind fasteign að veði. Þegar skuldabréf nr. 0301-74-18631, að fjárhæð kr. 4.000.000, var gefið út 9. apríl 1997 af **E**, var þess getið að nefnt tryggingarbréf væri sett varnaraðila að handveði. Breyting var gerð á greiðsluskilmálum skuldabréfsins í október 1999.

Með bréfi til varnaraðila, dagsettu 6. júlí 2000, óskuðu **D**, og eiginkona hans eftir því að „greiða upp lán á 4. veðrétti (Tryggingabréf 301-63-7145) í **B**, með veðflutningi á tveimur lánnum frá Lífeyrissjóði starfsmanna ríkisins, hvort að upphæð 1.650.000 af **G**,“, sem var í eigu þeirra. Með skilyrtu veðleyfi, dagsettu 25. júlí 2006, heimilaði varnaraðili fyrir sitt leyti að eignin að **B**, yrði sett að veði til tryggingar nefndum lánnum sem gengju frammar tveimur bréfum varnaraðila sem nytu veðréttar á 4. og 5. veðrétti. Þau bréf sem varnaraðili tilgreindi var veðskuldabréf nr. 301-74-4479, útgefið 13. mars 1999, upphaflega að höfuðstóli kr. 4.000.000, sem hvíldi á 4. veðrétti, og áðurnefnt tryggingarbréf nr. 301-63-7145, sem hvíldi á 5. veðrétti. Var veðleyfið bundið því „ófrávíkjanlega skilyrði að til [varnaraðila] greiðist kr. 4.000.000 ... vegna sölu á fasteigninni **G**“. Sú fjárhæð var greidd varnaraðila með tékka, útgefnum 11. ágúst 2000, og er þess getið á skilagrein fasteignasölu um ráðstöfun söluandvirðis **G**, dagsettu 15. ágúst 2000. Af fjárhæðinni, kr. 4.000.000 ráðstafaði varnaraðili kr. 3.258.700 til greiðslu á yfirdráttarskuld á tékkareikningi **E**, en kr. 741.300 var ráðstafað til greiðslu á skuld samkvæmt skuldabréfi nr. 0301-74-18631.

Sóknaraðili, sem þá var orðinn eigandi fasteignarinnar að **B**, í Reykjavík, greiddi þann 1. september 2005, upp skuld sem tryggð var með tryggingarbréfi nr. 301-63-7145 með kr. 6.527.430. Af hálfu sóknaraðila er á því byggt að tryggingarbréfið hafi eingöngu verið til tryggingar skuld vegna skuldabréfs nr. 0301-74-18631 og hafi sú skuld verið greidd upp með kr. 4.000.000 hinn 11. ágúst 2000. Hafi því verið ólögmaett af hálfu varnaraðila að halda áfram innheimtu skuldar, sem tryggð hafi verið með tryggingarbréfinu og beri varnaraðila því að endurgreiða sóknaraðila þá fjárhæð sem hann greiddi varnaraðila vegna þessa hinn 1. september 2005. Varnaraðili telur nefnt tryggingarbréf hins vegar hafa staðið til tryggingar öllum skuldum **E**, við sig eins og fram komi í bréfinu sjálfu og hafi honum því bæði verið rétt að ráðstafa innborgun að fjárhæð

kr. 4.000.000 hinn 11. ágúst 2000 með þeim hætti sem hann kaus og innheimta eftirstöðvar, sem tryggðar voru með nefndu tryggingarbréfi.

Sú meginregla gildir í kröfurétti að kröfuhafa er frjálst að ráðstafa innborgun á skuldir til greiðslu þeirrar skuldar sem hann kys sjálfur, nema um annað hafi verið samið eða sérstaklega tilgreint hverja skuld væri verið að greiða. Í tryggingarbréfi nr. 301-63-7145, útgefnu 22. maí 1995, kemur, eins og áður er rakið, skýrt fram að bréfið sé til tryggingar öllum skuldum **E**, hverju nafni sem nefnast. Ekki er unnt að fallast á með sóknaraðila að það að tekið sé fram í skuldabréfi nr. 0301-74-18631, útgefnu 9. apríl 1997, að tryggingarbréfið sé sett varnaraðila að handveði, leiði til þess að efni tryggingarbréfsins hafi breyst og því hafi eingöngu verið ætlað að vera til tryggingar skilvísnum greiðslum umrædds félags samkvæmt skuldabréfi nr. 0301-74-18631. Var tryggingarbréfið því eftir sem áður til tryggingar öllum skuldum félagsins við varnaraðila.

Kemur þá næst til skoðunar hvort varnaraðili hafi árinu 2000 samþykkt að aflýsa tryggingarbréfi nr. 301-63-7145 af fasteigninni **B**, í Reykjavík gegn greiðslu á kr. 4.000.000. Í málinu liggur fyrir beiðni bróður og mágkonu sóknaraðila, dagsett 6. júlí 2000, um að fá að greiða upp skuld á 4. veðrétti og var í þeim efnum vísað til tryggingabréfs nr. 301-63-7145. Skyldi skuldin greiðast „með veðflutningi á tveimur lánnum“ af fasteign þeirra án þess að það væri skýrt frekar. Samkvæmt skilyrtu veðleyfi varnaraðila, dagsettu 25. júlí 2000, var veðskuldabréf nr. 301-74-4479, útgefið 13. mars 1995, upphaflega að höfuðstóli kr. 4.000.000, þá áhvílandi á 4. veðrétti að teknu tilliti til uppfærsluréttar og nefnt tryggingarbréf að höfuðstóli kr. 4.000.000 áhvílandi á 5. veðrétti, sömuleiðis að teknu tilliti til uppfærsluréttar. Í veðleyfinu heimilaði varnaraðili þinglýstum eiganda eignarinnar að veðsetja hana til tryggingar tveimur lánnum frá Lífeyrissjóði starfsmanna ríkisins, hvoru að fjárhæð kr. 1.650.000 er ganga skyldu framar áðurgreindum bréfum bankans. Leyfi varnaraðila til veðsetningarinnar var háð því skilyrði að bankanum yrðu greiddar kr. 4.000.000 af söluandvirði fasteignarinnar **G**, í Reykjavík, sem þá var í eigu bróður og mágkonu sóknaraðila. Hvorki er í veðleyfinu né öðrum gögnum málsins minnst á til greiðslu hverra skulda umræddar kr. 4.000.000 skyldu renna. Ekki er heldur tekið fram í veðleyfinu að gegn greiðslu þeirrar fjárhæðar muni varnaraðili aflétta veðskuldum, sem þá hvíldu á 4. og 5. veðrétti. Verður því ekki ráðið af umræddu veðleyfi varnaraðila að hann hafi með viðtöku á kr. 4.000.000 fallist á að aflýsa tryggingarbréfi nr. 301-63-7145 af fasteigninni **B**, í Reykjavík.

Ber þá næst að taka afstöðu til þess hvort sýnt hafi verið fram á með öðrum hætti að varnaraðili hafi samþykkt að aflýsa tryggingarbréfi nr. 301-63-7145 á umræddum kr. 4.000.000 hinn 11. ágúst 2000. Í rafpósti fyrrverandi starfsmanns varnaraðila, sem nú starfar fyrir samkeppnisaðila hans, dagsettum 2. júní 2005, kemur fram að hann og annar fyrrverandi starfsmann varnaraðila minni að atvik máls hafi verið þau að bróðir sóknaraðila hafi gert samkomulag við varnaraðila „á samþykkisfrestinum“ og greitt til bankans nægilega háa fjárhæð til að bæði tryggingarbréf að fjárhæð kr. 4.000.000 og veðskuldabréf að sömu fjárhæð yrðu greidd upp og gegn því hafi varnaraðili samþykkt að aflýsa skjölunum af eigninni. Ekki kemur fram í rafpóstinum hvenær þetta eigi að hafa gerst.

Af rafpósti fyrrverandi lögmanns sóknaraðila til sóknaraðila, dagsettum 16. maí 2005, verður ráðið að veðskuldabréf nr. 301-74-4479, útgefið 13. mars 1995, upphaflega að höfuðstóli kr. 4.000.000, hafi þá verið áhvílandi á 6. veðrétti á fasteigninni **B**, í Reykjavík og tryggingarbréf nr. 301-63-7145, útgefið 22. maí 1995, á 7. veðrétti. Kveður lögmaðurinn að á fundi sínum með þáverandi aðstoðarbankastjóra varnaraðila hafi komið fram að hluti af söluandvirði fasteignar bróður sóknaraðila hefði gengið til greiðslu á þessari skuldbindingu og því ætti að aflýsa henni af fasteigninni **B**, þá hafi hluti andvirðisins ennfremur runnið til greiðslu skuldar, sem tryggð hafi verið með nefndu

tryggingarbréfi. Taldi lögmaðurinn tiltekinn lífeyrissjóð hafa yfirtekið tryggingarbréf og væri sér óskiljanlegt hvernig bréfið gæti verið komið aftur til varnaraðila.

Eins og áður greinir verður hvorki ráðið af fyrrnefndu veðleyfi varnaraðila, dagsettu 25. júlí 2000, né öðrum gögnum að hann hafi gegn greiðslu á kr. 4.000.000 fallist á aflýsa tryggingarbréfi nr. 301-63-7145. Óstaðfestar hugleiðingar þáverandi lögmanns sóknaraðila, m.a. um nýja kröfuhafa að bréfinu, hafa ekki þýðingu að þessu leyti. Gegn eindregnum andmælum varnaraðila er heldur ekki unnt að byggja á rafpósti fyrrverandi starfsmanns hans að þessu leyti. Kemur þar til að efni rafpósts hans er ekki nægilega ljóst, auk þess sem hafa verður í huga að um er að ræða starfsmann samkeppnisaðila varnaraðila, sem gefur út yfirlýsinguna að beiðni bróður sóknaraðila og væntanlega á grundvelli upprifjunar hans á málsatvikum, án þess að ráðið verði að starfsmaðurinn hafi haft gögn málsins hjá sér til skoðunar, en tæp fimm ár voru liðin frá greiðslu 11. ágúst 2000 þegar tölvupósturinn var sendur 2. júní 2005.

Samkvæmt öllu því sem að framan er rakið verður ekki fallist á með sóknaraðila að sýnt hafi verið fram á að varnaraðili hafi samþykkt að aflýsa tryggingarbréfi nr. 301-63-7145, útgefnu 22. maí 1995, af fasteigninni **B**, í Reykjavík gegn greiðslu á kr. 4.000.000, sem hann fékk greiddar með tékka, útgefnum 11. ágúst 2000. Stóð tryggingarbréfið því áfram til tryggingar skuldum **E**, við varnaraðila. Verður því ekki hjá því komist að hafna öllum kröfum sóknaraðila á hendur varnaraðila.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Kröfu varnaraðila, fjármálafyrirtækinu **F**, um að málinu verði vísað frá úrskurðarnefndinni er hafnað.

Kröfum sóknaraðila, **M**, á hendur varnaraðila er hafnað.

Reykjavík, 5. júní 2007.

Guðjón Ólafur Jónsson

Geir Arnar Marelsson

Grétar Grétarsson

Gunnar Viðar

Hildigunnur Hafsteinsdóttir